

Svenska missionsrådets policy för klimat och miljö

Innehåll

1. Bakgrund	1
2. Syfte	2
3. SMR:s syn på klimat- och miljöfrågorna	2
3.1 Internationella överenskommelser, mänskliga rättigheter och globala mål	3
3.2 Klimat, miljö och hållbar utveckling	4
3.2.1 Katastrofriskreducering	5
3.2.2 Resiliens	5
4. SMR:s förändringsteori för ett hållbart nyttjande av ekosystem och naturresurser	5
4.1 Samhälle	6
4.2 Organisation	7
4.3 Individ	8
5. Bedömning av klimat- och miljöaspekter i organisationer och insatser	9
5.1 Organisationsbedömningar	9
5.2 Bedömning av insatser (program och enskilda projekt).....	9
5.2.1 Miljöbedömning samt katastrofriskbedömning.....	10
5.2.2 Samarbete med organisationer och myndigheter.....	10
5.2.3 Särskilda insatser för katastrofriskreducering	11

1. Bakgrund

Policyn är antagen av Svenska missionsrådets (SMR) styrelse 2016-04-28 och gäller tills vidare. Policyn är en revidering av Svenska missionsrådets policy för miljö och framsynt hushållning med naturresurser, antagen 2004-06-17. Den har breddats till en klimat- och miljöpolicy som också inkluderar perspektiv om katastrofriskreducering och ökad motståndskraft mot chocker och katastrofer (resiliens), och har arbetats fram i samarbete mellan SMR:s kansli och en referensgrupp av framför allt medlemsorganisationer. Den bygger på lärdomar

från studier av klimat- och miljöfrågor samt erfarenheter från det internationella utvecklingssamarbetet och humanitära biståndet.

Policyn fastslås av SMR:s styrelse och gäller tills vidare. Policyn följs upp och utvärderas av SMR:s ledningsgrupp.

2. Syfte

Syftet med denna policy är att beskriva SMR:s syn på klimat- och miljöfrågorna. Policyn är styrande för bedömningar av alla insatser inom utvecklingssamarbetet och det humanitära arbetet. Den ska vara ett stöd för SMR:s medlemmar och deras samarbetsorganisationer när det gäller deras samarbete för ett hållbart nyttjande av naturresurser samt minskad klimatpåverkan, stärkt katastrofriskreducering och ökad resiliens, i planering, genomförande och utvärdering av gemensamma insatser.

Policyn är också vägledande för miljöarbetet inom SMR:s kansli. Det interna arbetet innebär att perspektiven om en framsynt hushållning med naturresurser inklusive minskad klimatpåverkan ska influera SMR:s arbetssätt. Detta interna miljöarbete specificeras i en separat handlingsplan som antas av SMR:s ledningsgrupp.

3. SMR:s syn på klimat- och miljöfrågorna

SMR:s syn på klimat och miljöfrågorna tar sin utgångspunkt i Gud som världens och människans skapare. Varje individ är skapad till Guds avbild och tillsammans har vi uppdraget att förvalta Guds skapelse och ta ansvar för varandra och för den värld vi lever i.

Genom vårt uppdrag är vi en del av Guds mission (*missio Dei*), Guds arbete i världen. Utgångspunkten är vår vision om att Guds rike ska gestaltas i världen vilket innebär en värld i fred och harmoni mellan Gud och människor, med varandra och med skapelsen. Hela skapelsen är del av samma livsväv och människan är kallad att med kärlek och omsorg bruka och vårda den. Att leva i Guds mission innebär att i ord och handling stärka och bejaka livets goda krafter och gemensamt arbeta för en värld befriad från fattigdom och förtryckande strukturer, där människor kan påverka sin egen situation och där Guds skapelse förvaltas med ansvar för kommande generationer. För att en skapelse i harmoni ska kunna realiseras krävs en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling där de mänskliga rättigheterna respekteras, skyddas och uppfylls, men också att vetskapen om att dessa rättigheter innebär ett ansvar för den jord vi bor på och föder oss. Vi vill röra oss bort från en snävt människocentrerad syn på skapelsen för att istället bejaka det ömsesidiga beroendet mellan allt skapat och hela skapelsens gemensamma beroende av Gud. Som en följd av vår kristna tro

och identitet vill vi arbeta mot överkonsumtion och girighet och för en rättvis resursfördelning och en rättfärdig livsstil.

SMR tror det är möjligt att vända den negativa utvecklingen som vi ser på miljö- och klimatområdet och att vi som människor har både ansvar och förmåga att forma ett hållbart samhälle och förvalta det för kommande generationer.

SMR ska integrera ett klimat- och miljöperspektiv för hållbart nyttjande av naturresurser i allt utvecklingssamarbete tillsammans med medlems- och samarbetsorganisationer. SMR vill utveckla sitt arbete kring katastrofriskreducering (Disaster Risk Reduction) och att öka lokalsamhällets resiliens för en hållbar utveckling. Rättighetsperspektivet¹ och dess ledord icke-diskriminering, deltagande, ansvarstagande och ansvarsutkrävande, samt transparens är vägledande för allt SMR:s utvecklingssamarbete, så även klimat- och miljöarbetet.

Klimatfrågan är inte bara den mest akuta av flera hållbarhetsfrågor; den är också en av vår tids största rättvisefrågor. De som drabbas svårast av miljöförstöring och klimatförändringarna är de som globalt sett har bidragit minst till att orsaka dem. Ur ett klimaträttviseperspektiv är det tydligt att utsläppen behöver minska snabbast i det globala nord samtidigt som behoven av stöd är störst i det globala syd. För att ha en trovärdighet i klimat- och miljöarbetet internationellt och i samarbetsländer är det viktigt att också ha ett aktivt och självkritiskt förhållningssätt till vårt eget nyttjande av naturresurser. Därför strävar SMR efter att inkludera ett klimat- och miljöperspektiv i allt sitt Sverigebaserade arbete, och uppmanar sina medlemsorganisationer att göra detsamma.

3.1 Internationella överenskommelser, mänskliga rättigheter och globala mål

Sverige är anslutet till ett fyrtiotal internationella miljökonventioner för att skydda vår gemensamma miljö och hushålla med naturens resurser. Frågor om miljö och en hållbar utveckling finns också implicit inkluderat i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna². Artikel 3 kan till exempel tolkas i miljötermer. Rätten till liv, frihet och personlig säkerhet inkluderar i SMR:s perspektiv också rätten att leva i en sund miljö.

2015 antog Sverige och världen nya globala hållbarhets- och utvecklingsmål – Agenda 2030³ – om hur integrering av de ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekterna av hållbar utveckling ska leda till fattigdomsminskning.

Samma år fastställdes ett nytt ramverk för katastrofriskreducering vid världskonferensen i Sendai⁴. Ramverket gäller såväl förebyggande åtgärder som

¹ Se SMR:s policy för rättighetsperspektivet, 2014.

² <http://www.manskligarattigheter.se/sv/vem-gor-vad/forenta-nationerna/fn-s-allmanna-forklaring>

³ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

förberedelser för att mildra konsekvenserna av olyckor och kriser, med utgångspunkt i klimatförändringar och andra risker.

Genom det klimatavtal⁵ som signerades under FN:s klimatkonferens i Paris i slutet av 2015 och som träder i kraft senast 2020 har världens länder förbundit sig att minska utsläpp och anpassa samhällen och system för att hantera de förändringar som trots allt blir oundvikliga.

SMR anser att dessa överenskommelser utgör en viktig grund för ett långsiktigt gemensamt globalt miljö- och klimatarbete där aktörer på alla nivåer måste bidra, såväl offentliga och privata som civilsamhällesorganisationer. Kyrkor och kristna organisationer i Sverige bedriver här ett aktivt folkbildnings- och påverkansarbete⁶.

3.2 Klimat, miljö och hållbar utveckling

SMR ser fattigdomsbekämpning, främjande av mänskliga rättigheter och en demokratisk samhällsutveckling som nära kopplade till klimat- och miljöfrågor. En hållbar utveckling kräver att vi som människor håller oss inom hållbara gränser som tillåter vår värld att fortsätta utvecklas till förmån för alla. Klimat- och miljöfrågorna bör hanteras som en del av mänsklighetens dubbla utmaning – att hejda klimatförändringarna samtidigt som miljarder människor ges chansen till en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling, bort från fattigdom och förtryck. Klimatfrågan är både vetenskapligt komplex och i hög grad politisk, men för SMR belyser den också etiska och andliga utmaningar. För att hantera klimatpåverkan och klimatförändringar, måste politik, vetenskap, näringsliv, kultur och religion – allt som är uttryck för människans förmåga att skapa – samverka.

Miljöförstöring och klimatförändringar förstärker många av de ojämlika förhållanden som finns sedan lång tid – mellan länder och regioner, mellan grupper av människor i samma land, mellan män och kvinnor. Kvinnor påverkar klimatet mindre än män men drabbas oftast svårare av klimatförändringarnas följder. Därför är ett jämställdhetsperspektiv viktigt i exempelvis valet av insatser för katastrofriskreducering eller skyddsåtgärder vid humanitära kriser.⁷ Likaså drabbar katastrofer också barn, äldre, sjuka samt människor med funktionshinder hårdare. Intersektionella perspektiv ska därför införlivas i arbetet vilket innebär att man analyserar flera aspekter samtidigt och synliggör hur maktordningar samverkar och ibland förstärker varandra.

⁴ http://www.unisdr.org/files/43291_sendaiframeworkfordrren.pdf

⁵ http://unfccc.int/files/meetings/paris_nov_2015/application/pdf/paris_agreement_english_.pdf

⁶ Det bedrivs ett aktivt klimat- och miljöarbete inom bl.a. Sveriges kristna råd och kyrkornas nätverk ACT-alliansen.

⁷ Se Svenska missionsrådets policy för jämställdhet, 2016.

3.2.1 Katastrofriskreducering

I sårbara områden riskerar en stor del av utvecklingsarbetet gå till spillo på grund av återkommande naturkatastrofer som kan vara orsakade av eller förvärras på grund av klimatförändringarna och andra mänskliga aktiviteter. Det är därför mycket viktigt att arbeta med förebyggande insatser för klimatriskreducering.

En katastrof beskrivs oftast som ett resultat av en kombination av hög exponering för en fara, hög sårbarhet och otillräcklig kapacitet eller otillräckliga åtgärder för att minska eller hantera de potentiella negativa konsekvenserna⁸.

Katastrofriskreducering handlar därför om att minska risker för kriser, minska sårbarheten samt stärka kapaciteten i såväl det lokala samhället som på högre nivåer⁹. Det är därför viktigt att vid planering av såväl utvecklingsinsatser som humanitära insatser analysera behov och möjligheter när det gäller att minska sårbarhet och stärka kapaciteten att hantera kriser för att skapa förutsättningar för en hållbar utveckling.

3.2.2 Resiliens

Resiliens är kapaciteten hos en individ, ett samhälle eller ett land att ha motståndskraft och anpassningsförmåga att hantera negativa förändringar, chocker och osäkerhet, och samtidigt fortsätta att utvecklas¹⁰. Begreppet resiliens är således bredare och mer grundläggande än begreppet katastrofriskreducering. Det är därför viktigt att vid insatsplanering och projektgenomförande också inkludera kapacitetsuppbyggnad i ett bredare perspektiv så att hushåll och lokalsamhällen kan hantera situationer som inte kategoriseras som direkta katastrofer men som leder till utarmning av hushållens möjligheter till försörjning, tillgång till samhällsservice och utveckling i övrigt.

4. SMR:s förändringsteori för ett hållbart nyttjande av ekosystem och naturresurser

SMR ska, som en av de större svenska civilsamhällesaktörerna när det gäller internationellt utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd, bidra till att de internationella klimatmålen uppnås och tillämpa ett rättighetsperspektiv på frågor som rör miljö, klimat, katastrofriskreducering och resiliens i allt utvecklingssamarbete och alla humanitära insatser. Som en kristen

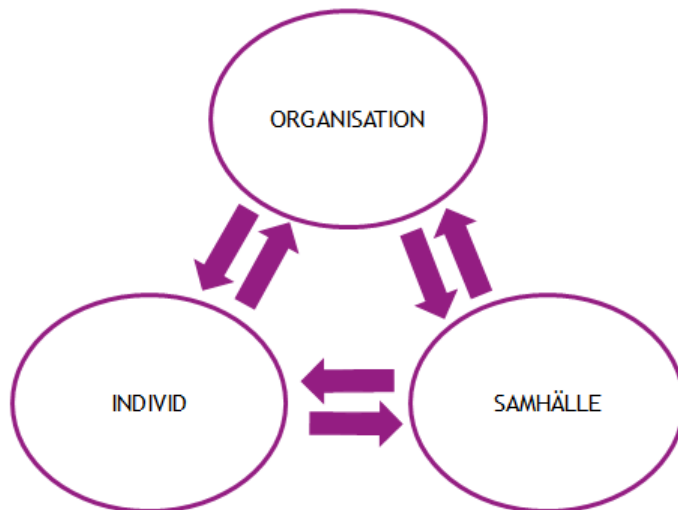
⁸ <http://www.unisdr.org/we/inform/terminology#letter-d>

⁹ SMR utgår från den definition av katastrofriskreducering som formulerats av FN:s organ för katastrofriskreducering (UNISDR): "The concept and practice of reducing disaster risks through systematic efforts to analyse and manage the causal factors of disasters, including through reduced exposure to hazards, lessened vulnerability of people and property, wise management of land and the environment, and improved preparedness for adverse events" (<http://www.unisdr.org/we/inform/terminology#letter-d>)

¹⁰ SMR utgår från den definition av resiliens som formulerats av Stockholm Resilience Centre; Vad är resiliens? Stockholm's Resilience Center (SRC) 2012.

paraplyorganisation med ett brett nätverk och stöd till många projekt inom det civila samhället har SMR en viktig roll att spela.

SMR:s förändringsteori utgår från att *samhälle*, *organisation* och *individ* är tre sfärer som påverkar varandra. Syftet med detta stycke är att visa hur SMR ser att klimat- och miljöfrågorna kan bedrivas inom dessa tre olika sfärer.

4.1 Samhälle

Klimatförändringarna orsakas till största delen av utsläpp av växthusgaser, främst koldioxid från energiproduktion, transportsystem, livsmedelsproduktion och industri. Därtill utgör skogsskövling och förändrad markanvändning i övrigt en femtedel av klimatpåverkan. Huvudstrategierna för att hejda klimatförändringarna är därför först och främst att minska samhällets direkta utsläpp. Detta är till största delen en politisk fråga där lagar och systemlösningar måste formuleras som också stöder individen och ökar kunskapen för att göra hållbara val i vardagen. Varje stat har ansvar för att uppfylla överenskommelserna från klimatavtalet i Paris från 2015.

Ett klimat- och miljöarbete kopplat till stat och samhälle kan därför handla om att påverka beslutsfattare att bedriva ett aktivt arbete för en hållbar utveckling och för att uppnå de mål som fastslagits i Agenda 2030.

I Sverige sker detta till exempel genom att SMR tillsammans med andra organisationer aktivt deltar i biståndsdebatten och påverkar Sida och UD i denna riktning.

I många av de länder där SMR stöder utvecklingssamarbete och humanitära insatser står makthavarna inför stora utmaningar när det gäller hantering av klimatförändringarnas effekter och att verka för en hållbar utveckling. Här har SMR:s medlemmar och deras samarbetsorganisationer inom det civila samhället

en viktig roll för att medvetandegöra och mobilisera befolkningen och stötta dem i att påverka beslutsfattare, samt också att förändra negativa attityder och beteenden i samhället som leder till ökade klimat- och miljöbelastning. Att arbeta för större tillit och bättre interaktion mellan olika samhällsgrupper kan vara en del i detta.

4.2 Organisation

Organisationer som arbetar med utvecklingssamarbete och humanitärt bistånd har en mycket viktig roll i den dubbla utmaningen att utrota fattigdomen och samtidigt verka för en omställning till hållbar utveckling.

SMR ser ett stort värde i att stödja ökad organisering och stärkande av grupper inom lokalsamhällena för att utsatta människor tillsammans ska kunna arbeta för ett hållbart nyttjande av ekosystem och naturresurser. Positiva förändringar i den lokala miljön har goda förutsättningar att också bidra till en positiv utveckling på andra "nivåer". Organisering i lokalsamhället är också avgörande för att reducera risker och bygga resiliens.

Då klimat- och miljöfrågor är komplexa frågor kräver de ett tydligt samarbete mellan organisationer och myndigheter på olika nivåer. SMR lägger därför vikt vid att stödja ett stärkt samarbete mellan organisationer i det civila samhället och/eller mellan dessa och andra aktörer, särskilt när det gäller klimat- och miljöfrågor. Medlemsorganisationerna och deras samarbetsorganisationer har förutsättningar att uppnå starkare resultat om de samverkar i frågor om hållbar utveckling, klimatanpassning och katastrofförebyggande arbete inom olika nationella nätverk som idag finns¹¹.

Religiösa och kulturella ledare har ofta makt och legitimitet på den lokala nivån. De har därmed stor potential att utgöra förebilder i samhället, och är också viktiga förändringsaktörer med förutsättningar att inverka positivt på både attityder och beteenden. Därför kan arbetet inkludera stärkandet av religiösa ledare att utifrån religiösa värderingar arbeta aktivt för en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar närmiljö.

Slutligen har också alla medlems- och samarbetsorganisationer möjlighet att utgöra goda exempel för hur klimat- och miljömedvetet arbete kan införlivas i den interna verksamheten. På så sätt kan de som förebilder och aktörer bidra till en mer hållbar samhällsutveckling.

¹¹ Varje land uppmanas i överenskommelser om katastrofriskreducering forma nationella organ som arbetar med hantering av katastrofrisker. För mer information, se <http://www.unisdr.org/we/coordinate/national-platforms>. En lista på dessa nationella plattformar finns här: <http://www.unisdr.org/partners/countries>.

4.3 Individ

Människor som lever i fattigdom i medlemsorganisationernas samarbetsländer är särskilt utsatta och sårbara vad gäller klimatpåverkan och miljöförstörelse.

Dessutom drabbas kvinnor och män på olika sätt. Jordbruk är den mest betydande näringen globalt sett. Den stora majoriteten småbrukare är kvinnor och de producerar cirka 70 % av all mat i fattiga länder; i Afrika är siffran 80 %. Trots detta äger kvinnor mindre än 2 % av marken i utvecklingsländerna. Deras brist på ägarbevis på sin mark och diskriminerande lagar gör det svårt för dem att få lån. Kvinnor och flickor som lever i fattigdom lider också mer av näringsbrist än män och pojkar. I städernas slumområden måste marginaliserade kvinnor och män hantera många problem såsom brist på rent vatten, ren energi och lämplig bostad. Detta är inte bara en fråga om att ha liten tillgång till resurser, utan framför allt gäller det begränsningar i makt och inflytande över sitt liv, samhälle och miljö.

Rättighetsperspektivet betonar att människor kan vara begränsade av förtryckande strukturer, men också att de är aktörer i sitt eget liv. Människor har stark kraft att förändra sin egen situation och att förändra de samhällen de lever i.

Att arbeta med klimat- och miljöfrågor på individnivå i medlemmarnas samarbetsländer kan därför handla om att stärka utsatta kvinnor och mäns förmåga till ökat inflytande och möjlighet att positivt påverka sitt samhälle och ta ett långsiktigt ansvar för miljön, vilket bidrar till förbättring av deras respektive och gemensamma levnadsförutsättningar. Det kan exempelvis handla om arbete för jordreformer som ger kvinnor större ansvar över den mark de brukar. Det kan också handla om att skapa möjligheter för ett hållbart utnyttjande av lokala naturresurser för att minska klimatpåverkan och miljöeffekter. De utvecklingsinsatser och humanitära insatser som SMR stödjer ska ha ambitionen att utifrån rättighetsperspektivet och synen på individen som förändringsaktör stödja de mest sårbara. De insatser som görs för att bidra till förbättrade levnadsvillkor för utsatta människor får inte göra det på bekostnad av en negativ klimat- och miljöpåverkan, utan planeras och genomförs så att detta stöd är hållbart.

Klimatförändringar och miljöproblem skapar också stor oro hos många människor i globala nord som inte drabbas direkt utan lever i relativ säkerhet och trygghet. Därför är det också ett viktigt uppdrag för SMR att lyfta fram goda exempel och förmedla hopp till individen som skapar framtidstro och frigör handlingskraft. SMR har också genom sitt arbete en möjlighet att påverka individer för en hållbar livsstil.

5. Bedömning av klimat- och miljöaspekter i organisationer och insatser

SMR ska förstärka miljö- och klimatarbetet inom det internationella utvecklingsarbetet och det humanitära biståndet. Det innebär att dessa perspektiv ska integreras i allt samarbete tillsammans med medlems- och samarbetsorganisationer som får stöd genom SMR:s vidareförmedling. Vid organisationsbedömningar lägger SMR därför vikt vid att medlemsorganisationerna integrerar klimat- och miljöfrågor i sitt arbete. Vid enskilda insatser görs bedömningar av klimat- och miljöpåverkan samtidigt som SMR också uppmuntrar medlemsorganisationer och dess samarbetspartners att arbeta för att förebygga och öka motståndskraften mot katastrofer. I bilaga 1 finns förslag på ett antal verktyg och referensmaterial som kan användas i det praktiska arbetet med dessa frågor.

5.1 Organisationsbedömningar

SMR:s medlemsorganisationer och samarbetsorganisationer arbetar med klimat- och miljörelaterade frågor på olika sätt i sitt arbete. Även om organisationernas förutsättningar skiljer sig åt och inte alla insatser fokuserar direkt på dessa frågor finns det alltid indirekta kopplingar till klimat- och miljöfrågor. SMR anser därför att alla organisationer bör ta hänsyn till detta perspektiv i sitt policyarbete och sina övergripande prioriteringar. SMR:s medlemmar och deras samarbetsorganisationer uppmuntras också att i regionala och/eller landsvisa strategiska planeringar göra övergripande omvärldsanalyser för att identifiera risker, sårbarhet och kapacitet i olika områden.

Vid bedömning av en organisation noterar SMR organisationens kapacitet, vilja och förmåga att långsiktigt utvecklas, utmanas och förändras i riktning mot en hållbar utveckling, samt förmåga att beakta och förebygga katastrofrisker i samarbetsländerna.

5.2 Bedömning av insatser (program och enskilda projekt)

Alla insatser (program och enskilda projekt) ska integrera frågor om miljö, klimat, katastrofriskreducering och resiliens. Hur och i vilken omfattning detta görs skiljer sig från fall till fall, beroende på kontext och typ av insats. Den grundläggande principen är att alla insatser i största möjliga utsträckning ska ske i balans med miljö och omgivning så att insatserna inte riskerar att försämra levnadsförutsättningarna för nuvarande eller kommande generationer. Alla insatser ska också stödja ett hållbart nyttjande av ekosystemen och bidra till en förbättrad närmiljö. Samarbetspartners förväntas alltså inte bara arbeta enligt ”do no harm”-principen när det gäller planering och implementering av projekt/program, utan också att aktivt arbeta **mot** miljöförstörelse och/eller jobba för klimatförbättringar där det är möjligt. Då frågorna i stor grad också rör

frågor om jämställdhet och maktfördelning behöver dessa perspektiv bearbetas tillsammans.

Miljö- och klimatfrågor och frågor om hållbar utveckling är globala angelägenheter som kräver samarbete på och mellan olika nivåer. SMR:s medlemsorganisationer och samarbetsorganisationer förväntas därför samverka i frågor om hållbar utveckling och katastrofförebyggande arbete.

5.2.1 Miljöbedömning samt katastrofriskbedömning

I planeringen av varje enskild insats ska potentiella miljökonsekvenser av projektet granskas, liksom möjligheterna att genom insatsen bidra till en miljömässigt hållbar utveckling. Många insatser innehåller t.ex. utbildningar där det finns goda möjligheter att inkludera miljöfrågor och ta vara på de enskilda projektens möjligheter att bidra till en förbättrad närmiljö. Om insatsen bedöms leda till negativ påverkan på miljö och klimat eller minska lokalsamhällets resiliens ska en miljöbedömning (Environmental Assessment) göras. Om det framkommer att insatsen innebär aktiviteter som tros kunna skada miljön bör försiktighetsprincipen användas. Den innebär att man bör undvika genomgripande aktiviteter vars långsiktiga följder inte kan förutses. Alternativa aktiviteter och tillvägagångssätt bör därför noga undersökas.

Dessutom ska en katastrofriskbedömning också göras där detta bedöms relevant för att tydliggöra lokala katastrofrisker samt risker för sårbarhet. Om katastrofriskbedömningen visar på hot och sårbarhet ska insatsen inkludera aktiviteter för att minska riskerna och stärka lokalsamhällets kapacitet att hantera de kriser och katastrofer som kan drabba lokalsamhället. Detta är motiverat av att den största delen av de skador som naturkatastrofer globalt sett orsakar i termer av skador på jordbruksmark och egendom etc. sker i lokala katastrofer som sällan får någon uppmärksamhet i statistik och massmedia.

I riskanalysarbetet bör även faktorer som skulle kunna komma att motverka människors omställning till alternativa miljömässiga och klimatsäkra handlingsmönster ingå. Om dessa faktorer lämnas obearbetade riskerar de att omintetgöra utvecklingsarbetet.

I de fall frågor om miljö, klimat, katastrofrisker och resiliens aktualiseras ska dessa frågor inkluderas i hela projektcykeln (analys, aktiviteter, mål, indikatorer och uppföljning).

5.2.2 Samarbete med organisationer och myndigheter

SMR:s medlemmar och samarbetsorganisationer ska fördjupa sitt samarbete med andra organisationer och med myndigheter i frågor som gäller hållbar utveckling, klimatanpassning och katastrofförebyggande arbete. Vid planering och implementering av insatser riktade mot hållbart utnyttjande av naturresurser och insatser för katastrofriskreducering bör samarbetsorganisationen koppla sitt arbete till myndigheter på olika nivåer.

På lokal nivå förväntas samarbetspartner och lokala aktörer samarbeta för att påverka skyldighetsbärare och skapa en hållbar utveckling i det lokala samhället.

Enligt FN:s strategi för klimatanpassning ska varje land forma institutioner och utarbeta strategier för klimatanpassning och enligt Sendai Framework ska varje land också forma institutioner och nationella plattformar för katastrofriskreducering, oftast en civilförsvarsmyndighet. I länder med höga katastrofrisker ska SMR:s medlemmar och deras samarbetsorganisationer relatera till dessa organ för att tillsammans verka för en hållbar utveckling.

5.2.3 Särskilda insatser för katastrofriskreducering

I områden som är särskilt sårbara för återkommande naturkatastrofer, eller i kontexter som tydligt påverkas av klimatförändringar och risk för framtida katastrofer, är det relevant att arbeta med renodlade insatser för katastrofriskreducering. I vissa fall kan SMR också tillåta större materiella satsningar och kapitalvaror för katastrofriskreducering. I varje situation bör en relevansbedömning göras, som motiverar hur stöd kan sammanlänkas med existerande mål för anslaget för stöd till civilsamhället, respektive anslaget för stöd till humanitära insatser.

Läs mer om våra metoder och verktyg gällande klimat och miljöfrågor under Lärcenter på vår hemsida <http://www.missioncouncil.se/larcenter/miljo-och-klimat/>.